

pietatis invidiâ cuivis licere, quæ ad naturam rerum & experientiam communẽ proximè accedat, eam amplecti.

Ex hominum dispersione, & in populos diversos sub diverso regimine divisione; ex diversis legibus, ritibus, & consuetudinibus; ex eorundem inter se populorum commerciis & per bella cladésq; mixtione, magnam volventibus annis & seculis insecuturam per se fuisse linguarum varietatem, ex ipsâ naturæ rerum cognitione & certissimâ, quæ magistra rerum audit, experientiâ, nemini dubium esse potest. Ab orbe condito ad Diluvium per mille sexcentos & quod excurrit annos, unam eandemque ubique viguisse linguam, nescio an satis certò ex ipso sacro Canone probari possit: ego quidem non dubito, ita rem habuisse. Ut-
cunq; enim divina authoritas credendi necessitatem non imponeret, in tantâ tamen hominum longævitate, cum plerique ad nongentesimum pervenirent annum; & ex hac longævitate, tam pertinace, tam recente rerum omnium à primâ origine memoriâ; credibilis est, sermonem variari non potuisse: ut

B 2

alia